

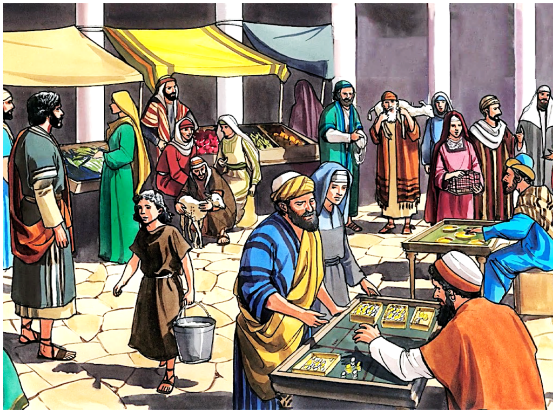
63 - ISUS ESTE ÎN TEMPLU

În ultima noastră poveste, am relatat sosirea triumfătoare a lui Isus cu mulțimea de pelerini la Ierusalim pentru a celebra sărbătoarea Paștelui. Astăzi, îl găsim în templu, unde se întâmplă lucruri incredibile care îl vor mânia. Da! Ați auzit bine, Isus se va mânia. Dar, din fericire, alții îi vor face pe plac.

Acum haideți să vizităm templul și să aflăm ce se întâmplă acolo.

La sfârșitul poveștii, vei putea răspunde la întrebările mele: Ce este plăcut lui Dumnezeu? Ce vrea El să găsească în casa Lui?

MÂNIA ȘI BUCURIA LUI ISUS

Străzile Ierusalimului sunt aglomerate cu mii de pelerini care merg la templu. Templul este casa lui Dumnezeu este, la fel ca biserica pentru noi astăzi, un loc unde oamenii se adună. Pelerinii vin la templu pentru a se închina, a se ruga și a oferi jertfe de animale, așa cum a cerut Dumnezeu. Dar nu sunt singurii care vin la templu. Sunt toți cei care sunt acolo pentru a face negoț. Este un dus-întors constant, într-o agitație teribilă. Rugăciunile, cântecele de închinare... imposibil să le auzi!

Tot ce auzi este mugetul vacilor, behăitul oilor și caprelor și gănguritul porumbeilor. Curtea templului a devenit o adevărată piață de animale. Pelerinii și vânzătorii discută

prețurile. Se ceartă. Există și schimbători de bani cu mesele lor mici și monedele lor de argint și de aur aranjate cu grijă. Schimbă banii pelerinilor pentru a putea cumpăra. Toți acești negustori și „bancheri” se îmbogățesc în mod necinstit.

Casa lui Dumnezeu a devenit un loc de comerț, minciuni și înșelăciune.

Isus tocmai a sosit. Tot acest „spectacol” îl înfurie foarte tare. Ia niște frânghii, face un bici și îi alungă pe toți negustorii. Dezleagă boii, oilor, caprele. Le dă afară. Imaginează-ți toate acele animale alergând, mugind și behăind. El deschide coliviile, iar porumbeii zboară. Răsturnă mesele schimbătorilor de bani. Monede de aur și de argint se rostogolesc peste tot. Câțiva se grăbesc să le adune.

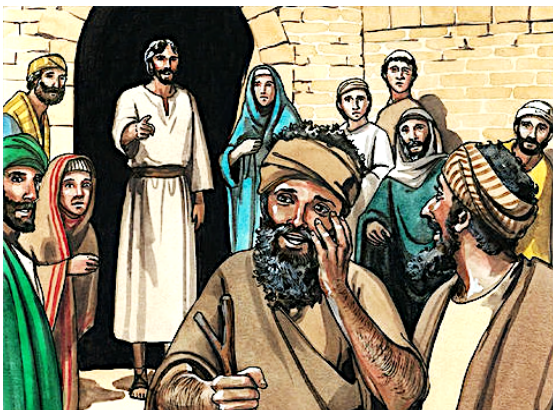
- Nu!, le spune Isus. Vă interzic să le luați!

Curtea templului este de nerecunoscut. Totul este cu susul în jos. Pelerinii privesc uimiți.

- Dar ce se întâmplă?

- Ce este cu El?

- De ce vă mirați? le spune Isus. Nu știți că Dumnezeu a numit templul casa Lui? Trebuie să fie o casă de rugăciune, iar voi îl transformați într-o peșteră de hoți!

Calmul revine treptat.

Orbi, șchiopi și infirmi se apropie de Isus. Ce va face Domnul? Este încă mânios? Îi va binecuvânta?

Da! Îi vindecă pe toți. Nu este mânios pe ei. Are milă de toți acești bolnavi.

Oamenii izbucnesc de bucurie:

- Slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu! strigă ei.

Preoții se adună laolaltă.

- Trebuie neapărat să găsim o modalitate de a-l aresta pe acest Isus! Își spun unii altora, foarte supărați. Trebuie să scăpăm de El cât mai repede posibil!

Și copiii din templu, ce fac ei când îi văd pe acești orbi care și-au recăpătat vederea, acești șchiopi și infirmi care sar în picioare? Ei bine! Încep să-L laude pe Dumnezeu din toată inima:

- Osana! Osana! Ura! Trăiască Isus care face aceste minuni și ne mântuiește! Trăiască Isus!

Preoții cei mai de seamă se apropie de Isus.

- Auzi ce strigă acești copii?

- Da, desigur! răspunde Isus. Vă surprinde asta? Totuși, cunoașteți bine acest text: "O, Dumnezeule! Tu faci ca lauda Ta să răsună din gura copiilor și cei mici să-Ți cânte."

Ei nu răspund și pleacă.

Și copiii? Continuă să-L laude pe Dumnezeu cu bucurie.

Câteva zile mai târziu, Isus se întoarce la templu. Se așază în fața urnei. Un om bogat se apropie. Pune mai multe monede de aur în urnă. Altul pune cu mândrie un pumn mare de monede de argint. Un al treilea se uită să vadă dacă poate fi văzut clar, apoi își lasă monedele de aur una

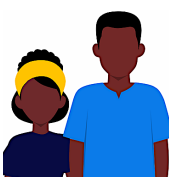

câte una, apoi o a patra, o a cincea. Toată lumea pune mulți, mulți bani. Isus se uită la ei. Nu spune nimic. Sosește o femeie. Este singură. Soțul ei este mort. Este săracă. Nu poartă nici bijuterii, nici haine fine, ci o rochie uzată. Totuși, a venit la templu pentru a-i da lui Dumnezeu ofranda ei și a se ruga Lui. Se apropie de urnă și pune discret două monede mici în ea. Isus se uită la ucenicii săi și le spune: - Ați văzut-o pe văduva aceea săracă? Ați văzut cele două monede mici pe care le-a pus în urnă? Adevărat vă spun, femeia aceea a pus în urnă mai mult decât toți ceilalți. Acei oameni, ceea ce au dat au fost bani care le-a rămas, surplusul lor. Dar ea i-a dat lui Dumnezeu tot ce avea, tot ce avea pentru a trăi!

ȘI TU ȘI EU!

Dacă Isus i-ar fi întrebat pe ucenicii Săi: „Cine i-a dat mai mult lui Dumnezeu?” la fel ca tine și ca mine, ar fi făcut repede un mic calcul și gata! Ar fi răspuns. Dar, greșit! Ar fi greșit complet. Dumnezeu nu numără așa cum facem noi. El se uită la ceea ce dăm, dar și la ceea ce este în inimile noastre. Cum îi dăm? Cu bucurie sau cu regret? Din dragoste sau ca să știe și alții? Îți sugerez să te gândești la asta. Acum, pentru a răspunde la întrebările: „Ce este plăcut lui Dumnezeu?” și „Ce vrea El să găsească în casa Lui, în biserica Lui?”, îți sugerez să faci două liste. O primă listă cu tot ce putem face pentru a-i fi agreabil lui Dumnezeu când suntem împreună în biserică. O a doua listă cu tot ceea ce nu-i este plăcut. Această poveste se află în Evanghelia după Marcu, în capitolele 11 și 12.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

În ceea ce privește ofranda adusă lui Dumnezeu, vă sugerez să aveți o discuție cu copiii voștri. Astfel, veți putea să le îmbogățiți reflecția și să le răspundeți la întrebări. Apoi, faceți cele două liste cu ei sub forma unui joc. Pe rând, fiecare dă un răspuns și îl discutăm. Așa cum îi învățați respectul față de ceilalți, învățați-i respectul față de prezența lui Dumnezeu, fie la biserică, fie acasă când ne întâlnim să ne rugăm, să cântăm, să citim Evanghelia. Chiar dacă sunteți doar doi sau trei, amintiți-vă, Domnul a promis că va fi acolo.

„Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor.” Matei 18:20